

POSUDEK VEDOUcíHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jana HRUŠKOVÁ, *Vztahy Severoatlantické aliance a Evropské unie*, Bakalářská práce, Jihočeská univerzita, Fakulta pedagogická, Katedra romanistiky, České Budějovice 2006, 99 s., včetně VII. příloh.

Jana Hrušková (Obor francouzština-angličtina pro administrativu EU) již v *Úvodu* (s. 8) ve práci správně uvedla: „*Když jsem si vybírala téma bakalářské práce, položila jsem si otázku: „Co tyto organizace spojuje? Co spojuje organizace, o kterých se nejvíce hovoří, které jsou mediálně zviditelňované (a tedy které nám jsou neblíže)? Co spojuje EU, jako primárně politicko-ekonomickou organizaci, a NATO, jako organizaci vojensko-politickou? ..Obranná politika? A co dál? Ani na jednu otázku jsem jsem si nedokázala odpovědět, proto se mi toto téma zdálo zajímavé, které by mi něco přineslo.*“

Cílem bakalářské práce je na pozadí historických událostí sledovat uzlové body (důvody a podmínky) vzniku Severoatlantické aliance a Evropské unie a jejich dalšího vývoje. Zmíněny byly i organizace ne příliš známé, ale z hlediska historického vývoje neopominutelné. Důraz je položen na období studené války, v němž se formovaly nosné myšlenky pro obě nosná seskupení západních demokracií, včetně odpovědí na to, jak se NATO a EU vyrovnaly se zánikem bipolárního světa. Autorka práce se dále věnuje samotné spolupráci organizací NATO a EU, ukazuje jak se jim dnes daří vzájemný vztah rozvíjet. Práce je rozdělena do pěti kapitol. První kapitola: *Historický kontext* (s. 11-12) se věnuje globálnímu pohledu, který je stručným úvodem událostí po druhé světové válce. Druhá kapitola: *NATO – Severoatlantická aliance* (s. 13-32) je nejrozsáhlejší. Obsahuje mnoho historických informací spojených s formováním Aliance (cesta k NATO, Trumanova doktrína a Marshallův plán, Západní unie a Vandenbergova rezoluce – oficiální kroky k NATO, Washingtonská smlouva, RVHP a Varšavský pakt jako sovětská reakce na Marshallův plán a NATO, Francie a politika détente, NATO po studené válce). Třetí kapitola: *EU – Evropská unie* (s. 33-44) se soustřeďuje na problematiku poválečného integračního procesu v Evropě, který vedl k vytvoření Evropské unie. Sleduje rodičí se společenství na cestě budování evropské integrační struktury (ESUO – Evropské společenství uhlí a oceli Evropské obranné společenství a návrh na vytvoření evropského politického společenství, Římské smlouvy: EHS – Evropské hospodářské společenství a Euratom – Evropské společenství uhlí a oceli, ESVO – Evropské sdružení volného obchodu, Evropská společenství a Jednotný evropský akt, Maastricht – Smlouva o Evropské unii) Autorčím cílem je ukázat Evropskou unii i v jiném světle – jako obrannou organizaci, byť v útlém věku. Kapitola čtvrtá: *ZEU - Západoevropská unie* (s. 45-54) má v historii nepopíratelné místo (Vznik ZEU, Pařížské dohody, vývoj ZEU v letech 1955-1984, ZEU po roce 1990, Amsterodamská smlouva (1999) a ukončení činnosti ZEU). ZEU po dlouhá léta vystupovala jako prostředník mezi NATO a EHS, ES a EU. Pátá kapitola: *Spolupráce NATO-EU* (s. 55-65) se věnuje samotné spolupráci mezi organizací Severoatlantické smlouvy a Evropskou unií (počátky spolupráce, první oficiální kroky, EU a NATO po 11. září 2001, vzestup a prohloubení spolupráce, náhled do budoucnosti). Za důležité považuje, že autorka na s. 9-10 zmínila tuto svou úvahu: „*Každá organizace, kterou se chystám zmínit, disponuje svou vlastní (složitou) institucionální a organizační strukturou, která zahrnuje, kromě těch nejdůležitějších orgánů, také spoustu výborů a ad hoc skupin, které se schází pravidelně či příležitostně v souvislosti s aktuálními problémy. Bez nich by samozřejmě tato struktura nemohla fungovat naplno a jsem si vědoma, že je nelze opomíjet. Smyslem této práce však není popsat do detailu, jak tyto organizace fungují, nýbrž přiblížit, jak se vyvíjely v kontextu událostí. Institucionální struktura, rozhodovací procesy, členství a další organizační problémy by jistě vydaly na další bakalářskou práci, a tak je nebudu uvažovat, místo jim ovšem*

*ponechám tam, kde to bude v souvislosti s dalším vývojem těchto organizací důležité.“ Závěr (s. 66-68) obsahuje shrnutí poznatků. Následuje Seznam použité literatury a pramenů, zkratek a přílohy (s. 69-99). Autorka Jana Hrušková prokázala schopnost samostatné aktivní práce. Její bakalářská práce splňuje jak obsahové, tak i všechny ostatní formální náležitosti. Cení si jejího odpovědného přístupu při psaní práce, při sbírání materiálů a literatury, včetně potřebných pravidelných konzultací. Přínosem bakalářské práce mimo jiné je, že si autorka dala velkou práci a věnovala čas pro shromáždění a utřídění potřebných poznatků, které následovně sumarizovala a adekvátním způsobem použila. Proto s potěšením doporučuji předloženou bakalářskou práci k obhajobě a hodnotím ji **v ý b o r n ě**.*

V Českých Budějovicích dne 11.5.2006

PhDr. et PaedDr. Jiří Dvořák, Ph.D., v. r.